

Den første turen til nyinnkjøpt hytte!

2. helgen i januar skulle jeg for første gang til hytta vår på Høvringen med mannen min Fred. Han hadde så vidt vært innom en tur før jul med en sterk sønn for å kjøre opp det mest nødvendige på pulk, også den nyinnkjøpt.

Fredag den 13. kl 13 dro vi fra Oslo med ski og pulk og et anselig antall lydbøker.

Det var meldt vindstyrke 15 i fjelltraktene rundt Dovre, men vi hadde fått forståelse av at det var greit på Høvringen, og at det skulle være gode snøscooterspor opp mot Vardamorkje, så føret bekymret ikke oss i særlig grad. I stedet konsentrerte vi oss om lydboken «Nede i himmelen» av Tove Nilsen vel vitende at vi var på vei opp i himmelen....

Vi hadde fått tillatelse til å parkere på Øigardseter, og ankom der rundt kl 18. Riktignok møtte vi på en skiløper som kunne fortelle at han hadde gått til livet i snø øst for elva opp mot Vardamorkje, men vi lot oss ikke skremme. Rundt oss var det bare ca. 40 cm nydelig hvit snø som dekket jordene, så det måtte vel være veldig lokalt, tenkte vi. Vi hadde glemt at snø fonner seg raskt over alt når vinden har feid over fjellet.

Fred var spent foran pulken iført truger og hodelykt, og jeg bak på ski også med hodelykt. Det gikk flott helt til vi kom til krysset ved Eglumsætre. Scooterløypa svingte til venstre bort mot Vardamorkje, mens vi skulle høyere opp, over elva.

Best at jeg gikk foran og tråkket spor, tenkte vi. Det var en seig jobb. Fonnene lå som dynger og tok meg stadig ned til et lavere nivå som en heis uten at det var mulig å trykke på en knapp for å få heisen opp igjen. Den jobben måtte jeg gjøre selv med tung sekk på ryggen. Jeg snudde meg og fikk se noe som lignet en dverg. Fred var bare synlig fra livet og opp, og med en fullastet veltet pulk bak seg. Vinden tiltok også i styrke.

Vi ble enige om å ringe velformannen Andreas Krogh for å høre om han hadde telefonnummer til scootertransport. Heldigvis svarte han på telefonen, og kort tid etter hadde Fred avtalt transport med Grotløyken. Fantastisk at han sa ja på sparket, og tok turen opp til Høvringen fredag kveld!! Kort etter var vi trygt fremme ved hytta med en fullastet tilhenger på scooteren. Heldigvis var det litt lunk i hytta takket være noen varmekabler i gulvet som var glemt skrudd av ved siste besøk.

Dagen etter ble det skitur ned til butikken. Vi vet nå at det er lite vits i å ta med mat hjemmefra når vi skal på fjellet. Der har de jo alt man trenger og mere til.

En stor takk til Grotløyken som på en så hyggelig måte hjalp oss i en kinkig situasjon.

Med hilsen nye hytteeiere: Tone Wisting og Fred Paulsen